

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:00

Kl. 14:02

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror ikke, at man kan generalisere med hensyn til, hvordan kommunerne varetager den her opgave, fordi der er kommuner, hvor man ikke kan se udsving i løbet af året. Der er desværre også kommuner, hvor man ser de her udsving enten af den ene eller af den anden årsag. Jeg synes da klart, at det er noget, vi er nødt til at være opmærksomme på og også tage seriøst i den behandling. Derfor tror jeg også, at det element i L 116, som handler om hjemgivelsesperioden er vigtigt, fordi det netop kan gøre, at man får et ordentligt og fuldstændigt grundlag for det. I relation til den fuldstændige økonomi for barnets reform bliver der jo i dag i kommunerne brugt 12,4 mia. kr. på anbringelsesområdet, og jeg synes da, at det er naturligt, at vi selvfølgelig også drøfter, hvordan vi sikrer, at de ressourcer anvendes på den mest hensigtsmæssige måde.

Kl. 14:00

Kl. 14:02

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Kl. 14:03

Mette Frederiksen (S):

Jamen jeg tror, at det er afgørende at få en fælles præmis for den videre diskussion, for jeg kan allerede nu høre, at Venstres ordfører diskuterer inden for den eksisterende økonomiske ramme.

Men det, som vi hører rigtig mange efterlyse, er jo eksempelvis flere midler til den tidlige og forebyggende indsats, så det er muligt, når et barn eksempelvis har problemer i børnehaven, at sætte ind med specialpædagogisk bistand, og så det er muligt for den mor, der står i en svær livssituation – det kan være på grund af misbrug eller andre ting – og derfor henvender sig til sin kommune og siger, at hun har behov for hjælp, at hun har behov for aflastning til sine børn, ikke at møde en tommelfinger, der peger nedad, men at møde et velfærdssamfund, som er så stærkt, og som er så stærkt forankret, at man selvfølgelig siger: Ja, alt det bedste, vi kan give dig og dine børn, får I.

Så hvis vi for alvor skal tilvejebringe en sikkerhed, en kontinuitet og en tryghed i de anbragte børns liv, er det sådan, at ligegyldigt om vi synes, at det er kedeligt eller ej, så kommer vi forligspartier ikke uden om at skulle diskutere, om der er økonomi nok på anbringelsesområdet.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror, at der er to økonomidiskussioner, vi er nødt til at tage.

Den ene diskussion knytter sig meget til, om kvalitet og penge altid følges ad. Og der tror jeg, at vi er nødt til i vores Barnets Reform også at gå ind og kigge på, hvordan vi akkrediterer de steder, der er i dag. Hvordan sikrer vi, at kvaliteten på behandlingsstederne, på anbringelsesstederne er på et sådant niveau, at den også svarer til de ressourcer, der bliver brugt? Det er en selvstændig økonomidiskussion.

Den anden diskussion, som handler om at sikre, at der er et økonomisk incitament til at sikre en tidligere indsats, sikre, at der sådan set vil være alle de foranstaltninger, som gør, at vi heller ikke får de enormt dyre anbringelser i sidste ende, er jo et helt diskussionsområde i sig selv. Og der er ingen tvivl om, at det er vi nødt til at drøfte, hvis Barnets Reform skal blive en reel succes.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre, og det er fru Mette Frederiksen som ordfører.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Mette Frederiksen (S):

Det lovforslag, vi behandler nu, er et godt og desværre også et nødvendigt lovforslag. Jeg vil egentlig gerne starte med at takke for et godt forhandlingsforløb og et godt politisk klima.

Børn, der anbringes uden for hjemmet, er næsten altid i en uhyre udsat livssituation. Forud for næsten alle anbringelser har der ofte været en barndom præget af usikkerhed, omsorgssvigt og massive sociale problemer. Som samfund er det en af vores absolut største forpligtelser at passe på de mest udsatte børn, det har de krav på, det har de ret til. Desværre er vores sociallovgivning og vores velfærdspolitik, som den bliver ført lige nu, ikke tilstrækkelig, alt for mange børn lades i stikken.

Derfor er det nødvendigt med vidtgående forandringer i hele den socialpolitiske indsats, hvor anbringelsesområdet er et lille, men meget, meget vigtigt område. Det, vi gør med lovforslaget her i fællesskab, er jo først og fremmest at sætte barnets tarv over alle andres interesser, og det er nødvendigt.